

ಪ್ರಜ್ಞಾಪರಾಧ: ನಾವು ತಿಳಿದೂ ಮಾಡುವ ತಪ್ಪುಗಳು

ಈ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ಸೋಂಕಿನ ಇತಿಹಾಸ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದು. ಬಹುಶಃ ಐದು-ಆರು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳದ್ದಿರಬಹುದು. ಚರಕ ಮಹರ್ಷಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿದೆ. ಅವರ ಗುರುಗಳಾದ ಅಗ್ನಿವೇಷರು ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳಾದ ಮಹರ್ಷಿ ಪುನರ್ವಸು ಆತ್ಮೀಯರಿಂದ ಕಲಿತ ಪಾಠಗಳಲ್ಲಿ ಆದೂ ಒಂದು. ಜನಪದೋದ್ಧಂಸ ವಿಜ್ಞಾನ. ಜನಪದ ಅಂದರೆ ಸಮುದಾಯ ಧ್ವಂಸವೆಂದರೆ ಫೋರವಾಗಿ ನಿರ್ನಾಮಗೊಳ್ಳುವುದು. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಸೋಂಕು ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾತ್ರನಿಗಲ್ಲದೆ ಇಡೀ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಅಂಟುವುದೋ ಅದು ಎಲ್ಲರನ್ನು ಎಲ್ಲವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿಯೇ ನಿಲ್ಲುವುದು.

ಪಾಂಚಾಲ ದೇಶದ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ಕಾಂಪಿಲ್ಯ ನಗರದಲ್ಲಿ, ಮಹರ್ಷಿ ಪುನರ್ವಸು ಆತ್ಮೀಯರು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಅಗ್ನಿವೇಷ ಹಾಗೂ ಅನ್ಯ ಮುನಿವರ್ಯರಿಗೆ ಜನಪದೋದ್ಧಂಸ ಸಂಭವಿಸಲು ಕಾರಣಗಳೇನು, ಹರಡುವುದು ಹೇಗೆ, ಲಕ್ಷಣಗಳೇನು, ಪರಿಹಾರ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಸಮಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಕೃತಿ, ಆಹಾರ ಪದ್ಧತಿ, ದೇಹ ಬಲ, ಮನೋಬಲ, ವಯಸ್ಸು ಇರುವವರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾದ ಕಾಯಿಲೆ ಬಂದು ಸಾವುಂಟಾಗುವುದು ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಆಚಾರ್ಯರು, ಎಲ್ಲರೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾದರು, ಗಾಳಿ, ನೀರು, ಭೂಮಿ, ಕಾಲದ ವಿಕಿರಣದಿಂದ ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ಜರುಗಿ, ಇಡೀ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಮಾರಕವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ದೂಷಿತ ಗಾಳಿ, ನೀರು, ಭೂಮಿ, ಕಾಲದ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ವಿವರಿಸಿ, ಕಾಲದ ವೈಪರೀತ್ಯ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಫೋರ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಿ ಸಮಸ್ತ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಕಂಟಕವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದು ಎಂದರು. ಆ ಕಂಟಕವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತ ಚಿಕಿತ್ಸಾ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆಯೂ ಸಮಾಧಾನಗೊಳ್ಳದೆ ಶಿಷ್ಯರು ಪುನಃ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದರು. ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ಗಾಳಿ, ನೀರು, ದೇಶ, ಕಾಲ ಹೇಗೆ ವಿಕಿರಣಗೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯ? ಅದಕ್ಕೆ ಆಚಾರ್ಯರು ಎಲ್ಲವೂ ವಿಕೃತಗೊಳ್ಳಲು ಮೂಲ ಕಾರಣ ಅಧರ್ಮ, ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದ ಅಸತ್ ಕರ್ಮ, ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಪ್ರಜ್ಞಾಪರಾಧ, ನಾವು ತಿಳಿದೂ ಮಾಡುವ ತಪ್ಪುಗಳು.

ಇಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವೆಂದರೆ ಜಾತಿ ಮಿಂಡಿತವಲ್ಲ, ಅದು ಸನ್ಮಾರ್ಗ, ಸನ್ನಡತೆ. ಯಾವಾಗ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಸ್ವಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಗಾಳಿ, ನೀರು, ಭೂಮಿಯ ಬಳಕೆಯ ಬದಲು ಶೋಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ತನ್ನ ಪತನಕ್ಕೆ ಮುನ್ನುಡಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಂತೆ. ಲೋಭ, ಈರ್ಷ್ಯೆ, ದ್ವೇಷ, ಮತ್ತರ ಹಾಗೂ ಸ್ಪರ್ಧಾತ್ಮಕತೆ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅಧರ್ಮವೇ. ನಾವು ಅದು ತಪ್ಪು ಅಂತ ತಿಳಿದೂ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಪ್ರಜ್ಞಾಪರಾಧ. ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಅಪಾಚಾರ, ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಅಪಾಚಾರ ಎರಡೂ

ಅಪರಾಧವೇ, ಅಧರ್ಮವೇ. ಇನ್ನು ತಪ್ಪುಗಳಿಂದ (ಅಣ್ಣಸ್ತ/ ಸ್ತೂಲಾಸ್ತ) ಆಗುವ ಜನಪದೋದ್ಧಂಸವೂ ಅಧರ್ಮವೇ. ಲೋಭ, ಕ್ರೋಧ, ಮೋಹ ಹಾಗೂ ಅಭಿಮಾನ ಹೆಚ್ಚಾದಾಗ ಒಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬರು ಯುದ್ಧ ಹೂಡುವುದು, ಒಬ್ಬರನ್ನು ಒಬ್ಬರು ಸರ್ವನಾಶ ಮಾಡುವುದು, ಯಾವ ಧರ್ಮ!

ಇದಕ್ಕೆ ಕೊರೋನಾಕ್ಕೆ ಏನು ಸಂಬಂಧ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುವವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವಿವರಿಸೋಣ. ಕೊರೋನಾ ವೈರಾಣು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ವಾಸಿಸುತ್ತದೆ. ಅವಕ್ಕೆ ಆ ವೈರಾಣು ಯಾವ ತೊಂದರೆಯು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಆ ವೈರಾಣುವನ್ನು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಸೋಂಕಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಅದರ ಮೂಲ ವಾಸಸ್ಥಾನದಿಂದ ಕದಲಿಸಿ, ಅಥವಾ ಅದರ ಹಸಿ ಮಾಂಸದ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಮಾತ್ರ ಕೊರೋನ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ತಗಲುವುದು. ಕೊರೋನಾ ವೈರಾಣುವು ತನ್ನ ಮೂಲ ಆವಾಸಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ

ಯಾವ ಸೋಂಕನ್ನು ಹರಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಅದರ ನೆಲೆ ಬದಲಾದರೆ ಅದು ಕೆರಳಿ ಅದು ಇರುವ ಹೊಸ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಾನಾ ರೀತಿಯ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಆ ಹೊಸ ಅತಿಥೀಯ(ಮನುಷ್ಯ)ನ ಕೊಲ್ಲುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಬುದ್ಧಿಜೀವಿಯಾದ ಮನುಷ್ಯನು ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಗಾಳಿ, ನೀರು, ಭೂಮಿ, ಕಾಲ, ಪ್ರಾಣ, ಮನುಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಸಹವಾಕ್ಯ ಮಾಡಿದರೆ ಈಗ ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಎಷ್ಟೋ ತೊಂದರೆಗಳು ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೋ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಾವುಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಜವಾಗಿದ್ದ ಕೊರೋನಾ ಕೋವಿಡ್-19 ಆಗಿ ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನ ಮನೆ ಮಾತಾಗಿರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಮಾನುಷವಾಗಿ ಪ್ರಕೃತಿ ನಾಶಮಾಡಿ, ಅನ್ಯ ಜೀವಿಗಳ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ನಾವು ಅಧರ್ಮಿಗಳು ಅಲ್ಲವೆ. ಗಾಳಿ, ನೀರು, ನೆಲ ಬಳಸದೇ ಬದುಕಲು ಕಷ್ಟ ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಮೀರಿ ಲೋಭದಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯವರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಬಳಸಲು ಉಳಿಸದೇ ಇರುವುದು ಧರ್ಮವೇ? ಪ್ರಕೃತಿ ಉತ್ತರ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಸುಂಟರಗಾಳಿ, ಸುನಾಮಿ, ಭೂಕಂಪ, ಕಾಡ್ಲಿಚ್ಚಿ, ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗಗಳು ಇವು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಗಂಟೆ, ಅರಿತು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಸೈ ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಜನಪದೋದ್ಧಂಸ ಆಗುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅನುಮಾನವೂ ಇಲ್ಲ.

ಕೊರೋನಾದ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ವದಂತಿ ಬಲವಾಗಿ ಕೇಳಬರುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಮಾನವ ನಿರ್ಮಿತ. ಹಾಗಾದರೂ ಅದು

ಅಧರ್ಮವೇ ಹೌದು. ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲವನ್ನು ತನ್ನ ವಶಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಕೈಬೆರಳಲ್ಲಿ ಆಡಿಸಬಹುದು ಎಂದು ತಿಳಿದ ತಕ್ಷಣದಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಅರಾಜಕತೆ ರಾರಾಜಿಸುತ್ತದೆ.

ಕೊರೋನ ಮಾನವ ನಿರ್ಮಿತವೋ, ಪ್ರಕೃತಿಯ ಶಿಕ್ಷೆಯೋ ಅದರ ಮೂಲ ಅಧರ್ಮದ ಫಲ. ಜೀವನ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಸ್ತು ಹೋಯ್ತು, ಆಹಾರ ಕ್ರಮ ತಪ್ಪಿತು, ನಿದ್ರೆಯಿಲ್ಲಾ ನಮ್ಮದಿ ಇಲ್ಲ, ಕೆಲಸ ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ- ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಲ್ಲ....

ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವೆಲ್ಲಿ?? ಅಧರ್ಮವೇ ಎಲ್ಲಾ!! ಧರ್ಮದಿಂದ ನಡೆದು, ಬಂದಿರುವ ಸಂಕಷ್ಟದಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಮುಂದೆ ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭ ಬರದಿರಲು ಆಯುರ್ವೇದ ಹೇಳಿರುವ ಹಲವು ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದರಿಂದ ಸಾಮ್ಯತೆ ಪುನಃ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ.

ಆಯುರ್ವೇದೋಪದೇಶೇಷು ವಿಧೇಯಃ ಪರಮಾದರಂ || ವಾಗ್ಮುಟೀಕಾರ್ಯ

ಧರ್ಮ-ಆರ್ಥ-ಸುಖಗಳ ಸಂಪಾದನೆಗೆ ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯವು ಅಗತ್ಯ. ಬಹುದಿನ ಬಾಳಲಿಚೆ ಸ್ತುವವರು, ಆಯುರ್ವೇದ ಸಂಹಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನ್ವಲಾಗಿರುವ ಉದೇಶಗಳನ್ನು ಬಹುಶ್ರದ್ಧೆ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಂದ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತೆ ಅದರಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.